

pladser i 1994 har været til stede. Villigheden i regeringen og Folketinget har altså været der, men man må konstatere, at det desværre ikke er lykkedes at få etableret 10.000 nye ordinære pladser, fordi det tilsyneladende er sværere at få gang i udviklingen af pladser end forudset. Der er grænser for, hvor meget volumen man kan kapere ude på uddannelsesinstitutionerne.

Med lidt god vilje kan antallet af nye pladser gøres op til op imod 2.900 pladser – pladser, der er etableret inden for social- og sundhedsuddannelserne, EGU-området og AMU-området. Derimod ser det glædeligvis ud til, at udbygningen og forbruget af efteruddannelsespladserne, som undervisningsministeren rigtigt var inde på, er gået meget bedre, idet måltallet for 1994 er opfyldt. Meraktiviteten er opgjort til 5.940 årselever.

Over en million lønmodtagere har ingen erhvervsuddannelse, så der er nok at uddanne af. I de kommende år kommer der færre unge ud på arbejdsmarkedet. Vi står over for, at store ældreårsgange forlader arbejdsmarkedet. Da utrolig mange af de ledige, der skal udfylde fremtidens arbejdspladser, ikke er i besiddelse af brugbare kvalifikationer, er det åbenbart for enhver, at vi pinedød bliver nødt til at håndtere uddannelsesindsatsen bedre også for den bevillingmæssige side af sagen. Der er barrierer, der skal nedbrydes. Alt for mange i befolkningen anser uddannelse for noget sekundært, noget, de andre gør.

Virksomhedernes holdning til uddannelse er blevet bedre. Der uddannelsesplanlægges mere og mere. Et stigende antal personer får bevilget uddannelsesorlov. Der ses også flere og flere eksempler på jobrotation, først og fremmest på de offentlige arbejdspladser, men der er også eksempler på jobrotation på det private arbejdsmarked. Men det er ikke godt nok. I særdeleshed på de mindre virksomheder kniber det.

Derfor må det være oplagt, at det i forbindelse med en kommende voksen- og efteruddannelsesreform sikres, at den alt for dårlige uddannelsesplanlægning styrkes ved, at der etableres et forpligtende samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder om uddannelse, jobrotation, personaleudvikling og planlægning.

Arbejdsmarkedets parter, både private og offentlige, skal spille en mere aktiv rolle i denne proces; det er altafgørende for en forbedret indsats.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe opfordrer derfor regeringen til at sikre, at parterne inddrages i et mere forpligtende samarbejde. Alt i alt er der behov for en endnu bedre indsats end tidligere set. Der er behov for mere vejledning og en langt bedre vejledningsindsats. Uddannelsesinstitutionerne skal være mere aktive i deres information og opsøgende arbejde, og der skal mere management til.

Uddannelsernes afvikling og indhold må man i denne sammenhæng ikke glemme. Er der et tilstrækkeligt udbud af uddannelser med et indhold, der passer til kortuddannedes situation? Svaret er nej. Også her støder de kortuddannede ind i en barriere. I lang tid har der været talt om, at det af flere forskellige årsager er galt med pædagogikken på skolerne.

Det er oplagt, at en kommende voksen- og efteruddannelsesreform må sikres de fornødne penge til at iværksætte en tiltrængt opkvalificering og efteruddannelsesindsats til gavn for lærerne og til glæde for de uddannelsessøgende. I det hele taget skal enhver barriere, der kan virke hindrende for, at Danmark kan placeres som et af verdens førende lande på uddannelsesområdet, fjernes. I den socialdemokratiske gruppe er vi af den opfattelse, at den kommende voksen- og efteruddannelsesreform kan placere os dér.

Jeg skal til slut sige, at jeg er glad for at kunne konstatere, at hr. Aage Frandsen og SF ikke har lagt sig fast på nogen bestemt finansiering af den kommende indsats. Det er jeg meget glad for at konstatere.

Jeg lyttede også med glæde til de bemærkninger, som hr. Aage Frandsen havde efterfølgende i det fremsatte dagsordensforslag, hvor hr. Aage Frandsen jo er inde på, at på baggrund af det, vi har hørt fra regeringens side – måske på baggrund af debatten – har tanker om at trække det dagsordensforslag. Det glæder mig, hvis hr. Aage Frandsen vil tage dette skridt, for jeg er overbevist om på baggrund af de meldinger, som der er kommet fra regeringens side her i dag – der har været andre meldinger; regeringen har jo offentligt sagt, at vi går i gang med at forhandle med arbejdsmarkedets parter nu – at det ville glæde den socialdemokratiske folketingsgruppe meget, hvis hr. Aage Frandsen vil tage dette skridt.